

Nr 6.*Utlåtande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse i vissa fall från betalningsskyldighet till kronan.*

I en till riksdagen den 15 januari 1954 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 49, angående befrielse i vissa fall från betalningsskyldighet till kronan har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att bifalla de under punkterna 1—2 här nedan omförmälda förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Beträffande den närmare utredningen i dessa ärenden torde utskottet få hänvisa till statsrådsprotokollet.

1:o.

Genom beslut den 23 februari 1953 ålade domänstyrelsen jägmästaren i Sorsele revir Lage Haglund att till styrelsen inbetala 3 946 kronor 54 öre jämte ränta på grund av uraktlåtenhet att taga säkerhet för erläggandet av köpeskilling för virke, som under tiden december 1951—februari 1952 utlämnats utan kontant betalning till byggnadsfirman Carl Olsson, Göteborg, vilket företag den 18 mars 1952 försatts i konkurs.

I en till Kungl. Maj:t ställd, av domänstyrelsen med utlåtande den 23 maj 1953 överlämnad skrift anhåller *Haglund* om befrielse från den honom ålagda betalningsskyldigheten. Haglund har i sin skrift framhållit, att han de senaste två åren offrat onormalt stor del av sin fritid på revirets skötsel men att tiden dock icke räckt till för att överblicka alla detaljer.

Överjägmästaren i Umeå distrikt upplyser, bland annat, att Sorsele revir, som omfattar icke mindre än 138 000 hektar produktiv skogsmark, är i högsta grad arbetskrävande. Försågningen vid den inom reviret belägna Antassågen uppgick år 1951 till 171 000 f³ tr timmer- och slipersvirke, varjämte under samma år i reviret utsynades totalt 86 167 m³ sk, varav 28 363 m³ sk försåldes i upphugget skick. Haglund har med all makt sökt fullfölja arbetet på reviret. Med hänsyn till hans onormalt stora arbetsbörda, till stor del beroende på den intensiva driften vid Antassågen, tillstyrker överjägmästaren, att Haglund helt befrias från betalningsskyldigheten.

Domänstyrelsen har med hänsyn till de av Haglund och överjägmästaren återopade omständigheterna icke något att erinra mot att Haglund av nåd befrias från skyldigheten att utgiva förenämnda belopp, 3 946 kronor 54 öre, jämte ränta.

Statskontoret kan icke tillstyrka, att Haglund helt befrias från skyldighet att täcka domänverkets ifrågavarande förlust. Ämbetsverket föreslår för sin del, att Haglund befrias från återstående ersättningsskyldighet, där-
est han inom viss av Kungl. Maj:t fastställd tid till kronan inbetalar ett be-
lopp av förslagsvis 800 kronor. För bifall härtill torde riksdagens medver-
kan vara erforderlig.

Departementschefen.

»Av utredningen i ärendet framgår, att Haglund icke iakttagit gällande föreskrifter i fråga om skyldigheten att infordra säkerhet vid virkesförsäljningar. De särskilda omständigheterna vid ifrågavarande försäljningar, framför allt vad som upplysts angående Haglunds arbetsbörda, talar emel-
lertid för att denne bör befrias från åtminstone en del av den honom ålagda betalningsskyldigheten. Enligt min mening synes det sålunda skäligt att Haglund mot erläggande till Kungl. Maj:t och kronan av 800 kronor be-
frias från skyldigheten att i övrigt täcka den förlust, som åsamkats domän-
verket genom hans förvållande. Beloppet torde böra erläggas inom viss kort-
tare tid, förslagsvis två månader, efter det statsmakternas beslut i ärendet föreligger. För en sådan avskrivning av kronans fordran bör emellertid riksdagens medgivande inhämtas.»

Utskottet biträder Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså,

att riksdagen må medge, att kronans i förevarande fram-
ställning angivna fordran för virkesköp, 3 946 kronor 54
öre jämte ränta, må avskrivas under förutsättning att Hag-
lund till kronan kontant erlägger åttahundra kronor.

2:o.

Under år 1925 inköpte Oscar E. Andersson i Alsjärv, Alså, virke från Tå-
rendö revir för 15 734 kronor 40 öre, vilket belopp skulle erläggas den 15
september 1926. Då köpeskillingen icke kunde tillfullo gäldas, vidtogs mot
köparen och dennes borgensmän L. O. Larsson, Alsjärv, samt E. O. Bränn-
man, L. P. Larsson, J. Arvid Andersson, Anton Andersson och A. V. Bränn-
man, alla i Alså, ävensom Ludvig Larsson, Alshammar, laga åtgärder för
uttagande av kronans fordran. Efter exekutivt förfarande uttogs hos de
betalningsskyldiga så stor del av kronans fordran, att därå den 6 mars 1934
återstod oguldet ett kapitalbelopp av 2 103 kronor 90 öre jämte ränta, upp-
gående till 1 896 kronor 43 öre, samt lagsökningskostnader å 523 kronor
70 öre. Den 15 september 1953 belöpte sig räntan till 4 362 kronor 90 öre.
L. O. Larsson och L. P. Larsson har avlidit för mer än 10 år sedan utan att
efterlämna tillgångar. Hos de övriga borgensmännen har kronans fordran
senast den 18 juni 1948 blivit bevakad för förhindrande av preskription.
Vid undersökningar angående dessa borgensmäns ekonomiska förhållanden
har befunnits, att samtliga saknar utmätningsbara tillgångar.

I en till domänstyrelsen den 5 januari 1953 ingiven skrift anhåller *Oscar E. Andersson* och *hans borgensmän*, under hänvisning till av dem under edlig förpliktelse lämnade uppgifter rörande deras ekonomiska förhållanden, att styrelsen måtte vidtaga åtgärder för avskrivning av kronans ifrågasvarande fordran mot det att de gemensamt till kronan inbetalar 100 kronor.

Med utlåtande den 22 augusti 1953 har domänstyrelsen underställt framställningen Kungl. Maj:ts prövning samt därvid överlämnat viss ytterligare utredning.

Landsfiskalen i Överkalix distrikt meddelar, att gäldenärerna vid förnyad undersökning förklarar att inbetalning utöver tidigare avgivet erbjudande icke kan ske.

Domänstyrelsen anför, att de tre gäldenärer, som redan nått pensionsåldern, synes sakna varje möjlighet att göra någon inbetalning å skulden samt att de övrigas ekonomiska förhållanden icke torde sätta dem i stånd att erlægga större belopp än de erbjudit. Styrelsen hemställer därför, att åtgärder måtte vidtagas för att kronans ifrågasvarande fordran, per den 15 september 1953 totalt uppgående till 6 990 kronor 50 öre, skall avskrivas mot det att sökandena gemensamt till kronan inbetalar 100 kronor senast två månader efter det Kungl. Maj:ts beslut i ärendet föreligger.

Statskontoret anför att, enligt vad som inhämtats, den senast taxerade inkomsten för köparen av det i ärendet omförmälda virkespartiet, faktorn *Oscar Andersson*, uppgår till 7 000 kronor. Anderssons och hans hustrus beskattningsbara belopp utgör sammanlagt 13 830 kronor. Vid sådant förhållande ävensom med beaktande av vad i ärendet upplysts rörande borgensmännen *Ludvig Larssons* och *Nils Anton Anderssons* ekonomiska förhållanden anser statskontoret det erbjudna ackordspriset, 100 kronor, alltför lågt. Enligt ämbetsverkets mening bör i vart fall ett belopp av 500 kronor kunna erläggas vid befrielse från vidare betalningsanspråk. Härför läser emellertid krävas riksdagens medgivande.

Departementschefen.

»Av den föregående redogörelsen frangår att två av de ursprungliga gäldenärerna avlidit utan att efterlämna tillgångar. Övriga gäldenärer har anhallit att mot inbetalning av 100 kronor få sin skuld å 2 103 kronor 90 öre jämte ränta och lagsökningskostnader avskriven. Av den i ärendet verkställda utredningen rörande de kvarlevande gäldenärernas ekonomiska förhållanden framgår att *E. O. Brännman*, *J. Arvid Andersson* och *A. V. Brännman* är helt medellösa samt att även *Oscar E. Anderssons*, *Ludvig Larssons* och *Anton Anderssons* ekonomiska ställning är mindre god. Såsom statskontoret anfört synes dock det erbjudna ackordsbeloppet alltför lågt, särskilt med hänsyn till vad som numera upplysts angående *Oscar Anderssons* ekonomiska förhållanden. I likhet med nyssnämnda myndighet anser jag därför, att åtminstone ett belopp av 500 kronor bör kunna återbetalas å fordringen. Beloppet bör erläggas senast två månader efter det statsmak-

ternas beslut i ärendet föreligger. För avskrivning av återstående del av fordringen erfordras riksdagens medgivande.»

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer därför,

att riksdagen må medge, att kronans i domänstyrelsens förevarande framställning angivna fordran för virkesköp, 2 103 kronor 90 öre jämte ränta och lagsökningskostnader, må avskrivas under förutsättning att i det föregående angivna gäldenärer gemensamt till kronan kontant erlägger femhundra kronor.

Stockholm den 25 februari 1954.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar Tjällgren, Anderberg, Lage Svedberg*, Näslund, Bertil Andersson, Eskilsson, Bror Nilsson, Mossberger och Johan Persson*; samt

från a n d r a kammaren: herrar Gustafson i Dädesjö, Andersson i Hyssna, Jonsson i Strömsund, fru Eriksson i Hallstahammar, herrar Agerberg, Utbult*, Lindström och Svensson i Vä samt Mårtensson.

* Ej närvarande vid justeringen.